2016 no. 60

AFKONDIGINGSBLAD VAN ARUBA

LANDSVERORDENING van 1 december 2016 houdende bepalingen in verband met de invoering van de Landsverordening penitentiaire beginselen (AB 2005 no. 75) (Invoeringsverordening Landsverordening penitentiaire beginselen)

Uitgegeven, 6 december 2016

De minister van Justitie,

A.L. Dowers

IN NAAM VAN DE KONING!

DE GOUVERNEUR van Aruba,

In overweging genomen hebbende:

dat het in verband met de invoering van de Landsverordening penitentiaire beginselen wenselijk is om in die landsverordening zelf een aantal aanpassingen aan te brengen, om de overgangsbepalingen vast te leggen, alsmede om een tweetal wettelijke regelingen in te trekken;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, de volgende landsverordening vastgesteld:

Artikel I

De Landsverordening penitentiaire beginselen (AB 2005 no. 75) wordt als volgt gewijzigd:

A in artikel 1 wordt de punt na de omschrijving van het begrip “besmettelijke ziekte” vervangen door een puntkomma en worden drie definities toegevoegd, luidende:

afdeling	:	een afdeling van een inrichting als bedoeld in artikel 7, tweede lid;
Wetboek	:	Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 2012 no. 24);
vrijheidsstraf	:	gevangenisstraf, (vervangende) hechtenis, militaire detentie en (vervangende) jeugddetentie.

B na artikel 2 wordt een hoofdstuk toegevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IA

Doelstelling, beheer en toezicht

Artikel 2a

1. De tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel vindt, voor zover niet bij of krachtens landsverordening anders is bepaald, plaats door onderbrenging van de persoon aan wie deze is opgelegd in een inrichting.
2. Onder handhaving van het karakter van de vrijheidsstraf of de vrijheidsbenemende maatregel wordt de tenuitvoerlegging hiervan zoveel mogelijk dienstbaar gemaakt aan de voorbereiding van de terugkeer van de betrokkene in de maatschappij.
3. De tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen vindt zo spoedig mogelijk plaats na de oplegging van de straf of het nemen van de maatregel.
4. Personen ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging plaatsvindt van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel worden aan geen andere beperkingen onderworpen dan die welke voor het doel van de vrijheidsbeneming of in het belang van de handhaving van de orde, rust of de veiligheid in de inrichting noodzakelijk zijn.

Artikel 2b

1. Het beheer van een inrichting of afdeling berust bij het Hoofd.
2. Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld betref-

fende het beheer van en het regime in een inrichting.

Artikel 2c

1. Het Hoofd stelt, in aanvulling op de bij of krachtens deze landsverordening gegeven regels en met inachtneming van het dienaangaande door de Minister vast te stellen model en door deze te geven aanwijzingen, huisregels voor een inrichting of een afdeling vast. De huisregels zijn gesteld in ieder van de talen Papiaments, Nederlands, Engels en Spaans en liggen voor de gedetineerden ter inzage.
2. Het Hoofd is, voor zover zulks noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de orde of de veiligheid in een inrichting of een ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming, bevoegd aan de gedetineerden bevelen te geven. De gedetineerden zijn verplicht deze bevelen op te volgen.
3. De uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, is voorbehouden aan het Hoofd. Tevens is aan het Hoofd voorbehouden de beslissing omtrent:
   a. het gedogen van geneeskundige handelingen, bedoeld in artikel 16;
   b. het onderzoek in het lichaam, bedoeld in artikel 16;
   c. de uitsluiting van deelname aan activiteiten en de verlenging daarvan, bedoeld in artikel 32;
   d. de onderbrenging van een kind in de inrichting, bedoeld in artikel 37, eerste en derde lid;
   e. het verrichten van geneeskundige behandeling als bedoeld in artikel 38c, onderdelen a of b;
   f. de plaatsing in afzondering en de verlenging hiervan, bedoeld in artikel 50;
   g. de oplegging van een disciplinaire straf, bedoeld in artikel 54.

Artikel 2d

1. Het Hoofd meldt ongeoorloofde afwezigheid van gedetineerden en andere bijzondere voorvallen aan de Minister.
2. De Minister kan nadere regels stellen omtrent de inhoud en de wijze van melding.

C artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1º. in het eerste lid vervallen de woorden: voor het gevangeniswezen.

2º. in het tweede lid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. onderdeel a komt te luiden:

a. het houden van toezicht op de wijze van tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming in een inrichting of afdeling;.

b. onderdelen b en c worden verletterd tot onderdelen c en d en er wordt na onderdeel a een nieuw onderdeel b ingevoegd, luidende:

b. het kennisnemen van door de gedetineerden naar voren gebrachte grieven;.

3º. aan het derde lid wordt na de punt een volzin toegevoegd, luidende:

Bij toerbeurt treedt één van haar leden hiertoe op als maandcommissaris.

D na artikel 6 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 6a

1. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de werkzaamheden en de vergoeding voor de leden van de Commissie.
2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald dat de Commissie op de detentieomstandigheden in de politiecellen of de ruimten voor vreemdelingenbewaring toezicht houdt en over de ingediende klachten van ar-

restanten en vreemdelingen die in vreemdelingenbewaring zijn gesteld, kan bemiddelen.

3. In het in het tweede lid bedoelde landsbesluit kunnen nadere regels worden gesteld ten aanzien van de wijze waarop het toezicht door de Commissie wordt uitgeoefend, de bevoegdheden van de Commissie, alsook de wijze waarop bemiddeling ter zake plaatsvindt.

E het opschrift van Hoofdstuk III “De afdelingen” wordt vervangen door “De bestemming” en het opschrift “§1. Algemene bepalingen” vervalt.

F de artikelen 7 en 8 worden vervangen door een negental artikelen, luidende:

Artikel 7

1. De Minister bepaalt de bestemming van een inrichting of een afdeling ingevolge de artikelen 7a tot en met 8c.
2. De Minister kan delen van een inrichting als afdeling met een aparte bestemming aanwijzen.

Artikel 7a

1. Een inrichting wordt onderscheiden in een huis van bewaring, een gevangenis en een inrichting voor de strafrechtelijke opvang van verslaafden. De Minister kan een inrichting aanwijzen tot zowel huis van bewaring of gevangenis als inrichting voor de strafrechtelijke opvang van verslaafden. In bijzondere gevallen kan de Minister een inrichting aanwijzen tot zowel huis van bewaring als gevangenis.
2. Een huis van bewaring is bestemd voor de opneming van:
   a. personen ten aanzien van wie een bevel tot voorlopige hechtenis is gegeven en die in afwachting zijn van berechting in eerste aanleg;
   b. personen ten aanzien van wie een bevel tot voorlopige

hechtenis is gegeven en aan wie de maatregel van terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging is opgelegd, maar die niet tevens tot een vrijheidsstraf zijn veroordeeld, dan wel aan wie de maatregel tot plaatsing in een inrichting voor de strafrechtelijke opvang van verslaafden is opgelegd, voor zolang het opleggen van die maatregel niet onherroepelijk is;

c. personen ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf plaatsvindt en die in afwachting zijn van plaatsing in een gevangenis of deelname aan een penitentiair programma;
d. personen in vreemdelingenbewaring;
e. gegijzelden;
f. ter beschikking gestelden ten aanzien van wie een bevel tot verpleging van overheidswege als bedoeld in de artikelen 1:82 of 1:90 van het Wetboek is gegeven voor zolang opname in de voor hen bestemde plaats niet mogelijk is;
g. personen aan wie de maatregel is opgelegd tot plaatsing in een inrichting voor de strafrechtelijke opvang van verslaafden als bedoeld in artikel 1:106 van het Wetboek indien opname in de voor hen bestemde plaats niet mogelijk is;
h. alle anderen aan wie krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking of door het openbaar gezag rechtens hun vrijheid is ontnomen, voor zover geen andere plaats voor hen is bestemd of voor zolang opname in de voor hen bestemde plaats niet mogelijk is.

3. De Minister wijst ten minste één inrichting of afdeling aan als huis van bewaring.

Artikel 7b

1. Een gevangenis is bestemd voor de opneming van personen

die, al dan niet onherroepelijk, tot vrijheidsstraf zijn veroordeeld. Tot gevangenisstraf veroordeelden aan wie tevens de maatregel van terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging van overheidswege is opgelegd, kunnen na het einde van de vrijheidsstraf in een gevangenis verblijven, zolang opname in de voor hen bestemde plaats niet mogelijk is.

2. Gevangenissen kunnen volgens regels te stellen bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden onderscheiden naar de lengte van de straf of het strafrestant van de daarin op te nemen tot vrijheidsstraf veroordeelden.

Artikel 7c

Een inrichting voor de strafrechtelijke opvang van verslaafden is bestemd voor de opneming van personen aan wie een maatregel als bedoeld in artikel 1:106 van het Wetboek is opgelegd.

Artikel 8

1. Mannelijke en vrouwelijke gedetineerden worden gescheiden ondergebracht.
2. De Minister wijst een inrichting of afdeling aan die uitsluitend bestemd is voor de onderbrenging van vrouwelijke gedetineerden.
3. De Minister kan een inrichting of afdeling aanwijzen waarin van het eerste lid wordt afgeweken vanwege zijn bestemming als inrichting of afdeling voor bijzondere opvang als bedoeld in artikel 8c.
4. Het Hoofd kan gedetineerden van verschillend geslacht die in eenzelfde inrichting verblijven in de gelegenheid stellen gezamenlijk aan activiteiten deel te nemen.

Artikel 8a

1. Mannelijke gedetineerden die de leeftijd van eenentwintig jaren nog niet hebben bereikt, worden gescheiden ondergebracht. Daarbij worden de gedetineerden die de leeftijd van 18 jaren nog niet hebben bereikt en de gedetineerden die deze leeftijd reeds hebben bereikt zoveel mogelijk gescheiden ondergebracht.
2. De Minister wijst een inrichting of afdeling aan die uitsluitend bestemd is voor de onderbrenging van de in het eerste lid bedoelde gedetineerden.
3. Artikel 8, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8b

1. Een inrichting of afdeling daarvan is naar de mate van beveiliging als volgt te onderscheiden en aan te duiden:
   a. minder beveiligd;
   b. normaal beveiligd;
   c. uitgebreid beveiligd;
   d. extra beveiligd.
2. De Minister bepaalt ten aanzien van een inrichting of een afdeling de mate van beveiliging, bedoeld in het eerste lid.
3. Bij regeling van de Minister worden de criteria vastgesteld waaraan gedetineerden moeten voldoen om voor plaatsing in een inrichting of een afdeling als bedoeld in het eerste lid in aanmerking te komen.

Artikel 8c

1. Een inrichting of afdeling daarvan kan door de Minister worden bestemd voor de onderbrenging van gedetineerden die een bijzondere opvang behoeven.

2. De bijzondere opvang, bedoeld in het eerste lid, kan, onverminderd artikel 8a, eerste lid, verband houden met de leeftijd, alsook met de persoonlijkheid, de lichamelijke of de geestelijke gezondheidstoestand van de gedetineerden, alsmede met het delict waarvoor zij zijn gedetineerd.
3. Bij regeling van de Minister worden de criteria vastgesteld waaraan gedetineerden moeten voldoen om voor plaatsing in een inrichting of een afdeling als bedoeld in het eerste lid in aanmerking te komen.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld over de aanwezigheid van de benodigde voorzieningen in een inrichting of afdeling voor de geneeskundige behandeling van de geestelijke gezondheidstoestand als bedoeld in artikel 38c, onderdeel a. In elk geval kunnen nadere regels worden gesteld over de beschikbaarheid van een psychiater en een verpleegkundige ten dienste van deze inrichting of afdeling.

Artikel 8d

1. De personen ten aanzien van wie de tenuitvoerlegging van vrijheidsstraffen of vrijheidsbenemende maatregelen is gelast worden geplaatst in een inrichting of afdeling dan wel overgeplaatst naar een inrichting of afdeling overeenkomstig de bestemming daarvan ingevolge de artikelen 7 tot en met 8c. Van het bepaalde omtrent de bestemming kan worden afgeweken op gronden gelegen in de persoon van de betrokkene. Indien een persoon voor plaatsing in meer dan één inrichting of afdeling in aanmerking komt, geschiedt deze met inachtneming van artikel 2a, tweede, derde en vierde lid.
2. De Minister is bevoegd tot plaatsing en overplaatsing als bedoeld in het eerste lid. De Minister is bevoegd de overbrenging van te bevelen naar de voor hen bestemde inrichting of afdeling. Hij kan de overbrenging doen geschieden door het

daartoe aangewezen personeel.

3. De Minister neemt bij de beslissingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, de aanwijzingen van het openbaar ministerie en van de autoriteiten die de straf of maatregel hebben opgelegd in aanmerking.
4. In geval van gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens van een gedetineerde kan de Minister bepalen dat de gedetineerde naar een psychiatrisch ziekenhuis zal worden overgebracht om daar zolang dat noodzakelijk is te worden verpleegd.

G voor artikel 9 wordt een opschrift ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IIIA

Voorschriften ten aanzien van gedetineerden en de toegang tot een inrichting

H artikel 9 komt te luiden:

Artikel 9

1. Voor iedere veroordeelde gedetineerde die tot een vrijheidsstraf van meer dan acht maanden is veroordeeld en die zich schriftelijk bereid heeft verklaard tot medewerking daaraan, wordt zoveel mogelijk in overleg met hem, door het Hoofd, binnen uiterlijk zes weken, een detentieplan vastgesteld.
2. Het in het eerste lid bedoelde plan wordt, met inachtneming van artikel 2a, tweede lid, voorbereid. Daarbij wordt aan een gedetineerde als bedoeld in het eerste lid, zoveel mogelijk aansluitend op zijn persoonlijkheid en capaciteiten, een zinvolle bezigheid of werk geboden, bij voorkeur bij projecten van of ten behoeve van het Land of ten behoeve van instellingen zonder winstoogmerk.
3. Het Hoofd draagt er zorg voor dat de tenuitvoerlegging overeenkomstig het detentieplan plaatsvindt.

4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld omtrent de eisen waaraan een detentieplan ten minste moet voldoen en de voorschriften die bij de vaststelling of een wijziging van het plan in acht moeten worden genomen.

I na artikel 9 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 9a

1. In het kader van de voorbereiding van diens terugkeer in de maatschappij, kan een gedetineerde, onder bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, te stellen voorschriften onder elektronisch toezicht worden gesteld.
2. Onder elektronisch toezicht wordt voor de toepassing van het eerste lid verstaan een technische voorziening, gebruik makend van signalen, waarmee de verblijfplaats van een bepaalde persoon kan worden gecontroleerd.

J artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

1º. in het tweede lid wordt de punt na onderdeel h vervangen door een puntkomma en wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:
   i. naam, adres en telefoonnummer van een contactpersoon.

2º. in het derde lid wordt het zinsdeel “het tijdstippen van het verlaten van een inrichting” vervangen door: het tijdstip van het verlaten van de inrichting.

K de paragrafen en bijbehorende opschriften “§2. Bijzondere bepalingen” en “§3. Toegang tot de inrichtingen” vervallen.

L artikel 11 komt te luiden:

Artikel 11

1. Het Hoofd en het personeel zijn bevoegd geweld te gebruiken, indien het daarmee beoogde doel dit mede gelet op de

aan het gebruik van geweld verbonden gevaren rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt.

2. Het gebruik van geweld is toegestaan:
   a. ter handhaving van de orde of de veiligheid in de inrichting;
   b. ter uitvoering van een door het Hoofd genomen beslissing, mede met het oog op het afdwingen van de in Hoofdstuk IV genoemde verplichtingen van de gedetineerden;
   c. ter voorkoming van het zich ontrekken van de gedetineerde aan het op hem uitgeoefende toezicht;
   d. ter uitvoering van een ingevolge het Wetboek van Strafvordering van Aruba door de officier van justitie of de rechter-commissaris genomen beslissing.

   Onder geweld wordt in dit verband mede begrepen het aanwenden van vrijheidsbeperkende middelen.
3. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf. Degene die geweld heeft gebruikt, doet hiervan onverwijld schriftelijk verslag aan het Hoofd. Het Hoofd zendt dit schriftelijk verslag aan de officier van justitie.
4. Het Hoofd en het personeel is bevoegd geweld te gebruiken tegen derden ter naleving van het tweede lid, onderdelen a en c, indien deze derden:
   a. zich in een inrichting bevinden;
   b. zich op het terrein of in de nabijheid van een inrichting bevinden, of
   c. gedurende het vervoer een gedetineerde behulpzaam proberen te zijn bij een ontvluchting dan wel bij een poging daartoe.

   Het eerste lid is van toepassing.
5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van het eerste, derde en vierde lid.

M artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1º. in het eerste lid worden de woorden “en van de door betrokkene meegevoerde goederen” vervangen door: op de aanwezigheid van voorwerpen die een gevaar kunnen opleveren voor de orde en veiligheid in een inrichting en van de zich bij deze persoon bevindende voorwerpen.

2º. in het tweede lid, eerste volzin, wordt het woord “bewaard” vervangen door: bewaart.

3º. na het tweede lid worden twee nieuwe leden toegevoegd, luidende:

3. Het eerste en tweede lid is van overeenkomstige toepassing op het personeel, alsook op de andere in een inrichting werkzame personen.
4. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen, met het oog op de veiligheid en de integriteit van het gevangeniswezen, ten aanzien van de toepassing van het eerste, tweede en derde lid en de daarbij in te zetten middelen, nadere regels worden gesteld.

N na artikel 13 wordt een hoofdstuk toegevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IIIB

Bewegingsvrijheid

Artikel 13a

1. De tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel in een inrichting vindt plaats in een regime van algehele dan wel beperkte gemeenschap, tenzij plaatsing in een individueel regime noodzakelijk is.
2. De Minister bepaalt ten aanzien van een inrichting of afdeling de mate van gemeenschap.
3. Bij regeling van de Minister worden criteria vastgesteld waaraan gedetineerden moeten voldoen om voor plaatsing in de regimes, bedoeld in het eerste lid, alsmede voor plaatsing in

een voor hen persoonlijk dan wel voor de gemeenschappelijke onderbrenging van gedetineerden bestemde verblijfsruimte, in aanmerking te komen.

Artikel 13b

1. In een regime van algehele gemeenschap verblijven gedetineerden tezamen in woon- en werkruimten of nemen gemeenschappelijk deel aan activiteiten.
2. In een regime van algehele gemeenschap kunnen gedetineerden door het Hoofd worden verplicht zich tijdens de maaltijden, gedurende bezoektijden voor zover zij geen bezoek ontvangen, alsmede gedurende activiteiten waaraan zij niet deelnemen, in hun verblijfsruimte op te houden. Deze ruimte is voor hen persoonlijk dan wel voor de gemeenschappelijke onderbrenging van gedetineerden bestemd.
3. In een regime van algehele gemeenschap houden gedetineerden zich gedurende de voor de nachtrust bestemde uren en op in de huisregels bepaalde overige uren gedurende het weekeinde en de algemeen erkende feestdagen in hun verblijfsruimte op.

Artikel 13c

In een regime van beperkte gemeenschap worden gedetineerden in de gelegenheid gesteld gemeenschappelijk aan activiteiten deel te nemen. Voor het overige houden zij zich in de voor hen persoonlijk dan wel voor de gemeenschappelijke onderbrenging van gedetineerden bestemde verblijfsruimte op.

Artikel 13d

1. In een individueel regime worden gedetineerden in de gelegenheid gesteld aan activiteiten deel te nemen. Voor het ove-

rige houden zij zich in de voor hen persoonlijk bestemde verblijfsruimte op.

2. In een individueel regime bepaalt het Hoofd de mate waarin de gedetineerde in staat wordt gesteld individueel dan wel gemeenschappelijk aan activiteiten deel te nemen.

O na artikel 14 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 14a

1. Iedere gedetineerde die de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, volgt het ten behoeve van hem door of namens het Hoofd opgestelde leer- of scholingsprogramma en voert de daaruit voortvloeiende werkzaamheden uit.
2. Iedere veroordeelde gedetineerde die de leeftijd van zestien, doch niet die van achttien jaren heeft bereikt, kiest tussen:
   a. het volgen van een in overleg met hem door of namens het Hoofd opgesteld leer- of scholingsprogramma en het uitvoeren van de daaruit voortvloeiende werkzaamheden;
   b. het op werkdagen gedurende ten hoogste acht uren per dag uitvoeren van díe werkzaamheden, die hem door of namens het Hoofd zijn opgedragen, en waarvoor hij door de inrichtingsarts is goedgekeurd.

De keuze van de gedetineerde wordt vastgelegd in zijn detentieplan.

3. Voor het verrichten van werkzaamheden als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, ontvangt de gedetineerde een vergoeding overeenkomstig de daarvoor bij regeling van de Minister vastgestelde voorschriften.

P artikel 15 komt te luiden:

Artikel 15

Iedere gedetineerde bezoekt op een werkdag binnen 24 uren na

binnenkomst in een inrichting de inrichtingsarts. Indien de dag van binnenkomst van de gedetineerde in een inrichting op een zaterdag, zondag of een met de zondag gelijkgestelde dag valt, dan bezoekt hij de inrichtingsarts op de eerst volgende werkdag, volgend op de dag van zijn binnenkomst in de inrichting.

Q artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

1º. in het eerste lid wordt de zinsnede “die door de inrichtingarts wenselijk worden geoordeeld in het belang van zijn gezondheid of die van zijn medegedetineerden” vervangen door: die naar het oordeel van de inrichtingarts volstrekt noodzakelijk is voor de afwending van gevaar voor de gezondheid van de gedetineerde of van anderen.

2º. in het vijfde lid wordt “met betrekking tot de wijze” vervangen door: met betrekking tot het eerste lid en de wijze.

R in Hoofdstuk V wordt paragraaf 1, het daarbij behorende opschrift en de artikelen 20 en 21 vervangen door drie paragrafen, luidende:

§1a. Bemiddeling

Artikel 19a

1. De gedetineerde kan zich schriftelijk tot de maandcommissaris, bedoeld in artikel 3, derde lid, wenden met het verzoek te bemiddelen terzake van een grief omtrent de wijze waarop het Hoofd of een personeelslid zich in een bepaalde aangelegenheid jegens hem heeft gedragen of een bij of krachtens de Landsverordening penitentiaire beginselen gestelde zorgplicht heeft betracht.
2. Indien de grief een beslissing betreft waartegen beklag openstaat, dient dit verzoek uiterlijk op de zevende dag na die waarop de gedetineerde kennis heeft gekregen van die beslissing te worden ingediend.

3. De maandcommissaris streeft ernaar om ter plekke dan wel zo spoedig mogelijk een voor partijen aanvaardbare oplossing te bereiken.
4. De maandcommissaris stelt de gedetineerde en het Hoofd in de gelegenheid, al dan niet in elkaars tegenwoordigheid, hun standpunt mondeling toe te lichten. Indien de gedetineerde de Nederlandse of Papiamentse taal niet voldoende beheerst, en in de inrichting niet op andere wijze daarin kan worden voorzien, draagt de maandcommissaris desgewenst zorg voor de bijstand van een tolk.
5. Hij legt de resultaten van de bemiddeling neer in een schriftelijke mededeling en zendt een gedagtekend afschrift daarvan aan het Hoofd, de gedetineerde en de Commissie. De datum van die toezending of uitreiking wordt op dit afschrift aangetekend. Indien de gedetineerde de Nederlandse of Papiamentse taal niet voldoende begrijpt, en in de inrichting niet op andere wijze in een vertaling kan worden voorzien, draagt de maandcommissaris desgewenst zorg voor een vertaling van de mededeling.
6. Bij het uitblijven van een oplossing kan de maandcommissaris alsnog de zaak voorleggen aan de Commissie.
7. De Commissie handelt de zaak af. De artikelen 20i en 21, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

§1b. Het beklag voor gedetineerden

Artikel 20

1. Een gedetineerde kan bij de beklagcommissie beklag doen over een hem betreffende door of namens het Hoofd genomen beslissing.
2. Met een beslissing als bedoeld in het eerste lid wordt gelijkgesteld een verzuim of weigering om te beslissen. Het nemen van een beslissing wordt geacht te zijn verzuimd of gewei-

gerd, indien niet binnen de wettelijke of, bij het ontbreken daarvan, binnen een redelijke termijn een beslissing is genomen.

3. De klachten over bejegening en overige klachten, niet vallende onder het eerste lid, worden aan de maandcommissaris, bedoeld in artikel 3, derde lid, ter afhandeling voorgelegd. Artikel 19a, derde tot en met zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. Klachten die betrekking hebben op een medisch handelen of nalaten, worden door de Commissie naar de Inspecteur gezondheidszorg verzonden.
5. Het Hoofd draagt zorg dat een gedetineerde die beklag wenst te doen daartoe zo spoedig mogelijk in de gelegenheid wordt gesteld.
6. Het klaagschrift wordt uiterlijk op de zevende dag na die waarop de gedetineerde kennis heeft gekregen van de beslissing waarover hij zich wenst te beklagen ingediend. Een na afloop van deze termijn ingediend klaagschrift is niettemin ontvankelijk, indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de gedetineerde in verzuim is geweest.

Artikel 20a

1. Een klacht wordt ingediend met gebruik van door de Commissie ten behoeve daarvan opgesteld klachtenformulier.
2. Het klachtenformulier en een envelop wordt in de inrichting, aan de gedetineerde beschikbaar gesteld.
3. Op elke afdeling van de inrichting worden afgesloten bussen beschikbaar gesteld, waarin de klager zijn klacht kan deponeren.
4. De desbetreffende bussen worden dagelijks door of namens het Hoofd leeggemaakt en de ingediende klaagschriften, indien een klaagschrift zich in een envelop bevindt, de envelop, worden van een dagtekening voorzien, welke geldt als dag

van indiening. Het Hoofd draagt zorg dat de ingediende klaagschriften dagelijks aan de secretaris worden afgeleverd.

Artikel 20b

1. Een klaagschrift vermeldt zo nauwkeurig mogelijk de beslissing waarover wordt geklaagd en de redenen van het beklag.
2. Indien de gedetineerde de Nederlandse, Papiamentse, Engelse of Spaanse taal niet voldoende beheerst, kan hij het klaagschrift in een andere taal indienen. De voorzitter van de beklagcommissie kan in dat geval bepalen dat het klaagschrift in de Nederlandse taal wordt vertaald.

Artikel 20c

1. Het klaagschrift wordt behandeld door een door de Commissie benoemde beklagcommissie, bestaande uit drie leden, die wordt bijgestaan door de secretaris. Het voorzitterschap van een beklagcommissie wordt bij voorkeur door een jurist bekleed. De Commissie kan tegelijkertijd meerdere beklagcommissies benoemen.
2. De voorzitter dan wel een door hem aangewezen lid van de beklagcommissie kan, indien hij het beklag van eenvoudige aard, dan wel kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond acht, het klaagschrift enkelvoudig afdoen, met dien verstande dat hij tevens de bevoegdheden bezit die aan de voorzitter van de voltallige beklagcommissie toekomen.
3. De voorzitter, dan wel het door hem aangewezen lid, bedoeld in het tweede lid, kan de behandeling te allen tijde verwijzen naar de voltallige beklagcommissie.
4. De behandeling van het klaagschrift vindt niet in het openbaar plaats, behoudens ingeval de beklagcommissie van oordeel is dat de niet openbare behandeling niet verenigbaar

is met enige een ieder verbindende bepaling van een in Aruba geldend verdrag.

Artikel 20d

1. De secretaris van de beklagcommissie zendt het Hoofd een afschrift van het klaagschrift toe.
2. Het Hoofd geeft dienaangaande zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vijf dagen, schriftelijk de nodige inlichtingen aan de beklagcommissie. Hij kan daarbij ook aangeven dat het klaagschrift naar zijn oordeel kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is. Hij voegt daaraan de opmerkingen toe, waartoe het klaagschrift hem overigens aanleiding geeft.
3. Aan de klager geeft de secretaris van de beklagcommissie schriftelijk kennis van de inhoud van deze inlichtingen en opmerkingen.
4. De beklagcommissie kan het klaagschrift in handen stellen van de maandcommissaris, bedoeld in artikel 3, tweede lid, teneinde deze in de gelegenheid te stellen terzake te bemiddelen. De secretaris doet hiervan mededeling aan het Hoofd.
5. Een lid van de Commissie neemt geen deel aan de behandeling van het klaagschrift, indien hij heeft bemiddeld ter zake van de beslissing waarop het klaagschrift betrekking heeft of daarmee op enige andere wijze bemoeienis heeft gehad.

Artikel 20e

1. De beklagcommissie stelt de klager en het Hoofd in de gelegenheid omtrent het klaagschrift mondeling opmerkingen te maken, tenzij zij het beklag aanstonds kennelijk niet-ontvankelijk, kennelijk ongegrond of kennelijk gegrond acht.
2. De klager en het Hoofd kunnen de voorzitter van de beklagcommissie de vragen opgeven die zij aan elkaar gesteld wensen te zien.

3. De beklagcommissie kan het Hoofd en de klager buiten elkaars aanwezigheid horen. In dat geval worden zij in de gelegenheid gesteld vooraf de vragen op te geven die zij gesteld wensen te zien en wordt de zakelijke inhoud van de aldus afgelegde verklaring door de voorzitter van de beklagcommissie aan de klager onderscheidenlijk het Hoofd mondeling medegedeeld.
4. De beklagcommissie kan ook bij andere personen mondeling of schriftelijk inlichtingen inwinnen. Indien mondeling inlichtingen worden ingewonnen, zijn het tweede en derde lid, tweede volzin, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20f

1. De klager heeft het recht zich te doen bijstaan door een vertrouwenspersoon, die daartoe van de beklagcommissie toestemming heeft gekregen.
2. Indien de klager de Nederlandse of Papiamentse, taal niet voldoende beheerst, draagt de voorzitter desgewenst zorg voor de bijstand van een tolk.
3. Tijdens de beklagprocedure staat de beklagcommissie aan de klager op diens verzoek toe van de gedingstukken kennis te nemen.
4. Van het horen van de betrokkenen maakt de secretaris een schriftelijk verslag, dat door de voorzitter en de secretaris wordt ondertekend. Bij verhindering van een van hen wordt de reden daarvan in het verslag vermeld.

Artikel 20g

1. Hangende de uitspraak op het klaagschrift kan de voorzitter van de beklagcommissie op verzoek van de klager, na het Hoofd te hebben gehoord, de tenuitvoerlegging van de beslissing waarop het klaagschrift betrekking heeft geheel of

gedeeltelijk schorsen.

2. De voorzitter doet hiervan onverwijld mededeling aan het Hoofd en de klager.

Artikel 20h

1. De voorzitter van de beklagcommissie deelt de uitspraak mede aan de klager en het Hoofd. Zij worden daarbij gewezen op de mogelijkheid tot het instellen van beroep bij de beroepscommissie, de wijze waarop en de termijn waarbinnen dit moet worden gedaan, alsmede op de mogelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de uitspraak, bedoeld in artikel 20g, eerste lid. Als dag van de uitspraak geldt de dag van het doen van deze mededeling. Indien mondeling uitspraak wordt gedaan, wordt deze uitspraak op het klaagschrift aangetekend.
2. Een uitspraak als bedoeld in het eerste lid wordt binnen een termijn van twee weken na de mededeling, bedoeld in het eerste lid, op schrift gesteld. De secretaris van de beklagcommissie zendt een afschrift van deze uitspraak toe aan het Hoofd, de klager en de beroepscommissie.
3. Indien het eerste lid geen toepassing vindt, doet de beklagcommissie zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval binnen een termijn van twee weken te rekenen vanaf de datum waarop het klaagschrift is ontvangen, een schriftelijke uitspraak.
4. Een uitspraak als bedoeld in het tweede en derde lid, is met redenen omkleed en gedagtekend. Zij bevat een verslag van het horen van personen door de beklagcommissie. Zij wordt door de voorzitter, alsmede door de secretaris ondertekend. Bij verhindering van één van hen wordt de reden daarvan in de uitspraak vermeld. Aan de klager en het Hoofd wordt onverwijld en kosteloos een afschrift van de beslissing van de beklagcommissie toegezonden of uitgereikt. De datum van

die toezending of uitreiking wordt op dit afschrift aangetekend.

5. De uitspraak vermeldt de mogelijkheid van het instellen van beroep bij de beroepscommissie, de wijze waarop en de termijn waarbinnen dit moet worden gedaan alsmede de mogelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de uitspraak, bedoeld in artikel 20g, eerste lid.
6. Indien de klager de Nederlandse of Papiamentse taal niet voldoende beheerst en in de inrichting niet op een andere wijze in een vertaling kan worden voorzien, draagt de voorzitter van de beklagcommissie desgewenst zorg voor een vertaling van de uitspraak en de mededeling, bedoeld in het derde, onderscheidenlijk tweede lid.

Artikel 20i

1. De uitspraak van de beklagcommissie strekt tot gehele of gedeeltelijke:
   a. niet-ontvankelijkverklaring van het beklag;
   b. ongegrondverklaring van het beklag;
   c. gegrondverklaring van het beklag.
2. Indien de beklagcommissie van oordeel is dat de beslissing waarover is geklaagd:
   a. in strijd is met een in de inrichting geldend wettelijk voorschrift of enige een ieder verbindende bepaling van een in Aruba geldend verdrag, dan wel
   b. bij afweging van alle in aanmerking komende belangen, onredelijk of onbillijk moet worden geacht,

   verklaart zij het beklag gegrond en vernietigt zij de beslissing geheel of gedeeltelijk.
3. Bij toepassing van het tweede lid kan de beklagcommissie:
   a. het Hoofd opdragen een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van haar uitspraak;
   b. bepalen dat haar uitspraak in de plaats treedt van de

vernietigde beslissing;

c. volstaan met de gehele of gedeeltelijke vernietiging.

4. Bij toepassing van het derde lid, onderdeel a, kan de beklagcommissie in haar uitspraak een termijn stellen.
5. De beklagcommissie kan bepalen dat de uitspraak buiten werking blijft totdat deze onherroepelijk is geworden.
6. Indien het tweede lid toepassing vindt, worden de rechtsgevolgen van de vernietigde beslissing, voor zover mogelijk, door het Hoofd ongedaan gemaakt, dan wel in overeenstemming gebracht met de uitspraak van de beklagcommissie.
7. Voor zover de in het zesde lid bedoelde gevolgen niet meer ongedaan te maken zijn, bepaalt de beklagcommissie dan wel de voorzitter, na het Hoofd te hebben gehoord, of enige tegemoetkoming aan de klager geboden is. Zij stelt de tegemoetkoming vast.

§1c. Beroep tegen de uitspraak van de beklagcommissie

Artikel 21

1. Tegen de uitspraak van de beklagcommissie kan het Hoofd voor zover een klacht gegrond is verklaard en de klager voor zover zijn klacht ongegrond dan wel niet-ontvankelijk is verklaard, beroep instellen door het indienen van een beroepschrift. Het met redenen omklede beroepschrift wordt uiterlijk op de veertiende dag na die van de ontvangst van het afschrift van de uitspraak onderscheidenlijk na die van de mondelinge mededeling van de uitspraak ingediend.
2. Het beroepschrift wordt ingediend bij en behandeld door een door de Commissie benoemde beroepscommissie van drie leden, die wordt bijgestaan door een secretaris. De voorzitter van de Commissie is tevens voorzitter van de beroepscommissie. Een lid van de Commissie neemt geen deel aan de behandeling van het beroepsschrift, indien de zaak aan hem

als lid van een beklagcommissie is voorgelegd of hij daarmee op enige andere wijze bemoeienis heeft gehad.

3. Ten aanzien van de behandeling van het beroepschrift zijn de artikelen 20, vijfde lid, 20b, tweede lid, 20c, vierde lid, 20d, eerste, tweede en derde lid, 20e, en 20f, eerste, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de beroepscommissie kan bepalen dat:
   a. het Hoofd en de klager uitsluitend in de gelegenheid worden gesteld het beroepschrift schriftelijk toe te lichten;
   b. de mondelinge opmerkingen ten overstaan van een lid van de beroepscommissie kunnen worden gemaakt;
   c. ingeval bij een andere persoon mondeling inlichtingen worden ingewonnen, het Hoofd en de klager uitsluitend in de gelegenheid worden gesteld schriftelijk de vragen op te geven die zij aan die persoon gesteld wensen te zien.

Artikel 21a

1. Het indienen van een beroepschrift schorst de tenuitvoerlegging van de uitspraak van de beklagcommissie niet, behalve voor zover deze de toekenning van een tegemoetkoming als bedoeld in artikel 20i, zevende lid, inhoudt.
2. Hangende de uitspraak op het beroepschrift kan de voorzitter van de beroepscommissie op verzoek van degene die het beroep heeft ingesteld en gehoord de andere betrokkene in de procedure de tenuitvoerlegging van de uitspraak van de beklagcommissie geheel of gedeeltelijk schorsen. Hij doet hiervan onverwijld mededeling aan het Hoofd en de klager.

Artikel 21b

1. De beroepscommissie komt elke drie maanden bijeen om de aanhangige beroepszaken te behandelen. Hij doet na die bijeenkomst zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken daarna, uitspraak.
2. De uitspraak van de beroepscommissie strekt tot gehele of gedeeltelijke:
   a. niet-ontvankelijkverklaring van het beroep;
   b. bevestiging van de uitspraak van de beklagcommissie, hetzij met overneming, hetzij met verbetering van de gronden;
   c. vernietiging van de uitspraak van de beklagcommissie.
3. Indien het tweede lid, onderdeel c, toepassing vindt, doet de beroepscommissie hetgeen de beklagcommissie had behoren te doen.
4. Ten aanzien van de uitspraak van de beroepscommissie zijn de artikelen 20g en 20h, vierde lid, eerste en derde tot en met vijfde volzin, en zesde lid, van overeenkomstige toepassing.

S artikel 22, derde lid, onderdeel f, komt te luiden:
   f. de inspecteur gezondheidszorg.

T artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:
1º. in het eerste lid worden de volgende wijzigingen aangebracht:
   a. in onderdeel a wordt “drie kwartier” vervangen door: een uur.
   b. onderdeel b komt te luiden:
      b. ten minste eenmaal per week op de in de huisregels vastgestelde tijden en plaatsen met behulp van een daartoe aangewezen toestel op eigen kosten voor ten minste 10 minuten een of meer telefoongesprekken te voeren met personen buiten de inrichting.
2º. na het tweede lid wordt een lid toegevoegd, luidende:
   3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kun-

nen regels worden gesteld met betrekking tot het opnemen van telefoongesprekken en het bewaren, het verstrekken en het vernietigen van opgenomen telefoongesprekken.

U artikel 28 wordt als volgt gewijzigd:

1º. in het tweede lid wordt na het woord “voeding” ingevoegd het woord: aan.

2º. na het derde lid, wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Indien een gedetineerde verklaart in hongerstaking te zijn, treedt ten aanzien van deze gedetineerde het bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgestelde hongerstakingprotocol in werking.

V aan artikel 38 wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

5. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels vastgelegd ten aanzien van de vorming en bijhouding van het medische dossier van de gedetineerde, de gegevens die bijgehouden moeten worden in het dossier, de wijze van bewaring van het dossier en de verstrekking van gegevens uit het dossier.

W na artikel 38 worden vier artikelen toegevoegd, luidende:

Artikel 38a

1. Het Hoofd draagt zorg dat in overleg met de gedetineerde die in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand verblijft in een daartoe aangewezen afdeling of inrichting een geneeskundig behandelingsplan wordt vastgesteld.

2. Het geneeskundig behandelingsplan is gericht op het zodanig wegnemen van het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken dat de gedetineerde niet langer in verband met zijn geestelijke gezondheidstoestand in een daartoe aangewezen afdeling of inrich-

ting behoeft te verblijven. Zo mogelijk geschiedt dit door het behandelen van de stoornis. Indien dit niet mogelijk is, geschiedt dit door het anderszins wegnemen van het gevaar.

3. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld omtrent de eisen waaraan een geneeskundig behandelingsplan tenminste moet voldoen en de voorschriften die bij een wijziging daarvan in acht genomen moeten worden.
4. Alvorens het geneeskundig behandelingsplan wordt vastgesteld, wordt overleg gepleegd met
   a. de curator indien de gedetineerde onder curatele is gesteld
   b. de mentor, indien ten behoeve van de gedetineerde een mentorschap is ingesteld.

Artikel 38b

Geneeskundige behandeling van de geestelijke gezondheidstoestand van de gedetineerde vindt slechts plaats:

a. voor zover deze is voorzien in het geneeskundig behandelingsplan, bedoeld in artikel 38a, eerste lid;
b. indien het overleg over het geneeskundig behandelingsplan, bedoeld in artikel 38a, eerste lid of vierde lid, tot overeenstemming heeft geleid, en
c. indien de gedetineerde of de persoon, bedoeld in artikel 38a, vierde lid, zich niet tegen de behandeling verzet.

Artikel 38c

Buiten de situaties, bedoeld bij of krachtens artikel 16, eerste en vierde lid, kan, indien niet voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 38b, onderdelen b en c, niettemin als uiterste middel geneeskundige behandeling plaatsvinden:

a. voor zover aannemelijk is dat zonder die geneeskundige be-

handeling het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen, of

b. indien het Hoofd daartoe een beslissing heeft genomen en dit naar het oordeel van de inrichtingarts volstrekt noodzakelijk is om het gevaar dat de stoornis van de geestvermogens de gedetineerde binnen de inrichting doet veroorzaken, af te wenden.

Artikel 38d

1. Geneeskundige behandeling overeenkomstig artikel 38c, onderdeel a, vindt plaats na een schriftelijke beslissing van het Hoofd waarin wordt vermeld voor welke termijn zij geldt.
2. Ten behoeve van deze beslissing wordt overgelegd een verklaring van de behandelend psychiater alsmede een verklaring van een psychiater die de gedetineerde met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht maar niet bij diens behandeling betrokken was. Uit deze verklaringen dient te blijken dat de gedetineerde op wie de verklaring betrekking heeft, is gestoord in zijn geestvermogens en dat een geval als bedoeld in artikel 38c, onderdeel a, zich voordoet. De verklaringen moeten met redenen zijn omkleed en ondertekend.
3. De beslissing, bedoeld in het eerste lid, wordt gemeld aan de voorzitter van de Commissie van Toezicht. De voorzitter van de Commissie van Toezicht doet onverwijld een melding aan de maandcommissaris.
4. De termijn, bedoeld in het eerste lid, is zo kort mogelijk, maar niet langer dan drie maanden, gerekend vanaf de dag waarop de beslissing tot stand komt. Het Hoofd doet onverwijld een afschrift van de beslissing toekomen aan de gedetineerde of de persoon, bedoeld in artikel 38a, vierde lid.
5. Indien na afloop van de termijn, bedoeld in het eerste lid,

voortzetting van de geneeskundige behandeling overeenkomstig artikel 38c, onderdeel a, nodig is, geschiedt dit slechts krachtens een schriftelijke beslissing van het Hoofd. Het bepaalde in de voorgaande volzin is eveneens van toepassing indien binnen zes maanden na afloop van de termijn, bedoeld in artikel 38c, onderdeel a, opnieuw behandeling nodig is. De gedetineerde of de persoon, bedoeld in artikel 38a, vierde lid, ontvangt onverwijld een afschrift van deze beslissing. Het Hoofd geeft in zijn beslissing aan waarom van een behandeling alsnog het beoogde effect wordt verwacht. Op zodanige beslissingen is het vierde lid, tweede volzin, van toepassing.

6. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden nadere regels gesteld omtrent de toepassing van het eerste, tweede, vierde en vijfde lid alsmede omtrent de toepassing van artikel 38c, onderdeel b.
7. Deze in het zesde lid bedoelde regels betreffen in ieder geval de melding en de registratie van de behandeling alsmede de taak van de inrichtingarts en de behandelend arts. Tevens kunnen categorieën van behandelingsmiddelen of -maatregelen worden aangewezen die niet mogen worden toegepast bij een geneeskundige behandeling als bedoeld in artikel 38c. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen voorts ten aanzien van daarbij aangegeven categorieën van behandelingsmiddelen of -maatregelen regels worden gegeven met betrekking tot de wijze waarop tot toepassing daarvan moet worden besloten.

X in artikel 42, vierde lid, worden de woorden “minister van Algemene Zaken” vervangen door: minister, belast met algemene zaken.

Y in artikel 43, tweede lid, worden de woorden “ontvangst van het verzoek” vervangen door: ontvangst van het advies van de officier van justitie.

Z in de artikelen 44, tweede lid, 45, tweede lid en 46, tweede lid, worden de woorden “ambtgenoot van Algemene Zaken” vervangen door: ambtgenoot, belast met algemene zaken.

AA in artikel 46, eerste lid, wordt de zinsnede “verzoek van de Minister een onherroepelijk veroordeelde gedetineerde die ten minste twee jaar onafgebroken in de inrichting heeft verbleven” vervangen door: verzoek aan de Minister van een onherroepelijk veroordeelde gedetineerde die ten minste twee jaar onafgebroken in de inrichting heeft verbleven.

BB in artikel 48, eerste lid, wordt na het woord “Nederlandse” telkens ingevoegd, de woorden: of Papiamentse.

CC de artikelen 54 tot en met 56 worden vervangen door vijf artikelen, luidende:

Artikel 54

1. Indien een lid van het personeel constateert dat een gedetineerde betrokken is bij feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting dan wel met de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming en hij voornemens is daarover aan het Hoofd schriftelijk verslag te doen, deelt hij dit de gedetineerde mede.
2. Het Hoofd beslist over het opleggen van een disciplinaire straf zo spoedig mogelijk nadat hem dit verslag is gedaan.
3. Indien het Hoofd feiten als bedoeld in het eerste lid constateert, blijft het eerste lid buiten toepassing.
4. Een straf kan worden opgelegd dan wel ten uitvoer gelegd in een andere inrichting of afdeling dan waarin het verslag, bedoeld in het eerste lid, is opgemaakt.

Artikel 54a

1. Het Hoofd kan wegens het begaan van feiten als bedoeld in

artikel 54, eerste lid, de navolgende disciplinaire straffen opleggen:

a. opsluiting in een strafcel dan wel een andere verblijfsruimte voor ten hoogste twee weken;
b. ontzegging van bezoek voor ten hoogste vier weken, indien het feit plaatsvond in verband met bezoek van die persoon of personen;
c. uitsluiting van deelname aan een of meer bepaalde activiteiten voor ten hoogste twee weken;
d. weigering, intrekking of beperking van het eerstvolgende verlof;
e. geldboete tot een bedrag van ten hoogste tweemaal het in de inrichting of afdeling geldende weekloon;
f. ontneming van werk;
g. berisping.

2. Het Hoofd bepaalt bij de oplegging van een geldboete tevens door welke andere straf deze zal worden vervangen, ingeval de boete niet binnen de daartoe door hem gestelde termijn is betaald.
3. Het Hoofd kan voor feiten als bedoeld in artikel 54, eerste lid, meer dan één straf opleggen, met dien verstande dat de in het eerste lid onder a en c genoemde straffen slechts kunnen worden opgelegd voor zover zij tezamen niet langer duren dan twee weken.
4. De oplegging van een straf laat onverlet de mogelijkheid voor het Hoofd om terzake van de door de gedetineerde toegebrachte schade met hem een regeling te treffen.
5. Geen straf kan worden opgelegd, indien de gedetineerde voor het begaan van een feit als bedoeld in artikel 54, eerste lid, niet verantwoordelijk kan worden gesteld.
6. Indien een straf is opgelegd wordt deze onverwijld ten uitvoer gelegd. Het Hoofd kan bepalen dat een straf niet of slechts ten dele ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 55

1. Een straf kan geheel of ten dele voorwaardelijk worden opgelegd. De proeftijd bedraagt ten hoogste drie maanden.
2. Het Hoofd stelt in elk geval als voorwaarde dat de gedetineerde zich onthoudt van het plegen van feiten die onverenigbaar zijn met de orde of de veiligheid in de inrichting dan wel met de ongestoorde tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming. Het Hoofd kan andere voorwaarden aan het gedrag van de gedetineerde stellen. De opgelegde voorwaarden worden vermeld in de mededeling, bedoeld in artikel 56c, eerste lid.
3. Bij het overtreden van een voorwaarde binnen de proeftijd kan het Hoofd bepalen dat de opgelegde voorwaardelijke straf geheel of ten dele ten uitvoer wordt gelegd.
4. Het Hoofd kan een onvoorwaardelijke straf geheel of ten dele omzetten in een voorwaardelijke straf.

Artikel 55a

1. Van elke strafoplegging dan wel wijziging daarvan houdt het Hoofd aantekening.
2. Indien een straf ingevolge Hoofdstuk V, paragrafen 1b en 1c geheel of ten dele wordt herzien, houdt het Hoofd hiervan aantekening.

Artikel 56

1. De gedetineerde aan wie de disciplinaire straf van opsluiting, bedoeld in artikel 54a, eerste lid, onderdeel a, is opgelegd is uitgesloten van het deelnemen aan activiteiten, voor zover het Hoofd niet anders bepaalt en behoudens het dagelijks verblijf in de buitenlucht, bedoeld in artikel 31. Het Hoofd kan het contact met de buitenwereld gedurende het verblijf in de

strafcel beperken of uitsluiten.

2. Het Hoofd draagt zorg dat, ingeval de opsluiting in een strafcel ten uitvoer wordt gelegd en langer dan vierentwintig uren duurt, de Commissie en de inrichtingarts terstond hiervan in kennis worden gesteld.
3. De Minister stelt nadere regels omtrent het verblijf in en de inrichting van de strafcel. Deze betreffen in elk geval de rechten die tijdens het verblijf in de strafcel aan de gedetineerde toekomen.

DD de aanduiding “HOOFDSTUK VIII” wordt vervangen door: HOOFDSTUK X.

EE na artikel 56 worden twee hoofdstukken toegevoegd, luidende:

HOOFDSTUK VIII

Informatie, hoor- en mededelingsplicht en dossier

Artikel 56a

1. Het Hoofd draagt zorg dat de gedetineerde bij binnenkomst in de inrichting, schriftelijk en zoveel mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal, op de hoogte wordt gesteld van zijn bij of krachtens deze landsverordening gestelde rechten en plichten.
2. De gedetineerde wordt hierbij in het bijzonder gewezen op diens bevoegdheid:
   a. zich te wenden tot de maandcommissaris;
   b. een klaag- of beroepschrift in te dienen overeenkomstig hoofdstuk V.
3. Een gedetineerde vreemdeling wordt bij binnenkomst in de inrichting geïnformeerd over zijn recht de consulaire vertegenwoordiger van zijn land van zijn detentie op de hoogte te laten stellen.

Artikel 56b

1. Het Hoofd stelt de gedetineerde in de gelegenheid te worden gehoord, zoveel mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal, alvorens hij beslist omtrent:
   a. het gedogen van een geneeskundige handeling, bedoeld in artikel 16;
   b. het onderzoek in het lichaam, bedoeld in artikel 17;
   c. de uitsluiting van deelname aan activiteiten en de verlenging daarvan, bedoeld in artikel 32;
   d. de weigering of intrekking van de toestemming om een kind in de inrichting onder te brengen, bedoeld in artikel 37, eerste en derde lid;
   e. het verrichten van een geneeskundige behandeling bedoeld in artikel 38c, onderdelen a of b;
   f. de beperking en de intrekking van verlof, bedoeld in artikel 40;
   g. de plaatsing in afzondering en de verlenging hiervan, bedoeld in artikel 50;
   h. de oplegging van een disciplinaire straf, bedoeld in artikel 54a, en toepassing van artikel 55.
2. Zo nodig geschiedt het horen van de gedetineerde met bijstand van een tolk. Van het horen van de gedetineerde wordt aantekening gehouden.
3. Toepassing van het eerste lid, onderdelen a, b, c, f en g, kan achterwege blijven indien:
   a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
   b. de gemoedstoestand van de gedetineerde daaraan in de weg staat.

Artikel 56c

1. Het Hoofd geeft de gedetineerde van elke beslissing als bedoeld in artikel 56b, eerste lid, onverwijld schriftelijk en zoveel

mogelijk in een voor hem begrijpelijke taal een met redenen omklede, gedagtekende en ondertekende mededeling.

2. Het Hoofd geeft de gedetineerde op de in het eerste lid omschreven wijze een mededeling omtrent:
   a. de weigering van verzending of uitreiking van een brief als bedoeld in artikel 22, eerste lid;
   b. de weigering van verzending of uitreiking van een ander poststuk dan wel van bijgesloten voorwerpen als bedoeld in artikel 33, eerste lid;
   c. de weigering van de toelating tot de gedetineerde van een bepaald persoon of bepaalde personen als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel a;
   d. het verbod van het voeren van een bepaald telefoongesprek of bepaalde telefoongesprekken als bedoeld in artikel 27, eerste lid, onderdeel b;
3. De gedetineerde wordt in de mededeling, bedoeld in het eerste en tweede lid, gewezen op de mogelijkheid van het instellen van beklag, bedoeld in hoofdstuk V, de wijze waarop en de termijn waarbinnen zulks dient te geschieden, alsmede op de mogelijkheid tot het doen van een verzoek aan de voorzitter van de beroepscommissie om hangende de uitspraak op het klaagschrift de tenuitvoerlegging van de beslissing geheel of gedeeltelijk te schorsen.

Artikel 56d

Bij of krachtens landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regels gesteld omtrent de aanleg van dossiers. In elk geval betreffen deze de omschrijving van gedetineerden over wie een dossier moet worden aangelegd, de aard van de daarin vervatte informatie, het recht op inzage of afschrift van het dossier door de betrokken gedetineerde en de beperkingen daarop en de termijn gedurende welke alsmede de wijze waarop het dossier bewaard blijft.

HOOFDSTUK IX

Overleg

Artikel 56e

Het Hoofd draagt zorg voor een regelmatig overleg met gedetineerden over zaken die rechtstreeks de detentie raken.

FF na artikel 58 wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 58a

Indien in deze landsverordening geregelde onderwerpen in het belang van een goede uitvoering van de landsverordening dan wel ter naleving van internationaalrechtelijke verplichtingen nadere regeling behoeven, kan zulks geschieden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen.

Artikel II

1. Vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening berust het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 7a van de Beginselenverordening gevangeniswezen (Geweldinstructie personeel gevangeneninrichting) op artikel 11, vierde lid, van de Landsverordening penitentiaire beginselen.
2. Vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van deze landsverordening berust het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 23a, derde lid, van de Beginselenverordening gevangeniswezen (Instructie tijdelijk verlaten van het gesticht) op artikel 41, tweede lid, van de Landsverordening penitentiaire beginselen.

Artikel III

Ingetrokken worden:
a. de Beginselenverordening gevangeniswezen (AB 2000 no. GT 1);
b. het Landsbesluit Commissie van Toezicht strafgevangenis en Huis van Bewaring (AB 1995 no. GT 25).

Artikel IIIa

In het Wetboek van Strafrecht van Aruba (AB 2012 no. 24) wordt na artikel 2:259 een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 2:259a

Indien het in artikel 2:259 genoemde misdrijf wordt gepleegd tegen een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening van zijn bediening, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste dertig jaren opgelegd of geldboete van de vijfde categorie.

Artikel IV

Vanaf het tijdstip van inwerkingtreding van de Landsverordening penitentiaire beginselen berust de benoeming van een persoon die op grond van artikel 2, tweede lid, van het Landsbesluit Commissie van Toezicht strafgevangenis en Huis van Bewaring tot lid van de Commissie van Toezicht strafgevangenis en Huis van Bewaring is benoemd, op de artikelen 3, eerste lid, en 4, tweede lid, van de Landsverordening penitentiaire beginselen.

Artikel V

Deze landsverordening en de Landsverordening penitentiaire beginselen (AB 2005 no. 75) treden in werking op een bij landsbesluit te bepalen tijdstip dat voor de verschillende artikelen verschillend kan worden vastgesteld.

Gegeven te Oranjestad, 1 december 2016
F.J. Refunjol

De minister van Justitie,
A.L. Dowers